

Donostiako 41.

Nazioarteko Zinemaldia

«Scorsese eta Besson ditut gogoko»

Rosanna Arquette aktoreak Tarantinoren hurrengo proiektuan lan egingo duela aurreratu zuen

Martin Scorsese eta Jean-Luc Besson bere zuzendaririk gustukoenak dituela aitortu zuen Rosanna Arquette aktore estatubatuarra, Zinemaldira egin duen bisitaren barnean atzo arratsaldean eskainitako prentsurrekoan. Aktoreak Jim McBrideren 'The Wrong Man' azken pelikula aurkeztu du aurten Zabaltegi sailaren barnean.

B. GAZTELUMENDI / DONOSTIA

Rosanna Arquette aktorea nahikoa mesfidati agertu zen atzo arratsaldean komunikabideen aurrera eta hitz-jario labur eta totel baten bidez erantzun zien Maria Cristina Hotelaren aretoan pilatutako kazetari guztiei. Jarrera uzkur, serio eta isila erakutsi zuen aktoreak eta argazkilariei ere ez zien prentsurreko barnera sartzen utzi. «Neure burua tuntun samar ikusten dut hemen goian eserita», adierazi zuen halako batean.

Martin Scorsese eta Jean-Luc Besson bere zuzendaririk gogukoenak dituela gogorarazi zuen aktoreak Donostian. Arquettek aurrenekoaren 'After Hours' komedia historiko eta ederreko protagonista nagusia izan zen eta zuzendari frantsesarekin 'Le Grand Bleu' abentura eder, erromantiko eta 'itogarria' filmatu zuen Jean-Marc Barr eta Jean Renoren konpainian. Batak zein besteak irakatsi diote gauza onik: «Scorsese bezalako zuzendariak gustuko ditut, gertutik ezagutzen duen jendeari ematen baitizkio oro har bere lanetako rolak. Aktoreak goitik behera kontrolatu eta menderatu nahi dituzten zuzendariak ez zaizkit gustatzen, horrek egundoko segurtasun eza ematen baitio aktoreari. Askata-

Rosanna Arquette, 'Le Grand Bleu' filmeko protagonista. A. GILLENEA

sun osoz lan egitea dut gogoko. Eta Besson, berriz, mutiko zoragarria dela iruditzen zait. Bera-ekin lan egitea oso berezia izan zen niretzat, kamera aurrean jartzen nintzen aurrenetako aldia baitzen. Aktore onekin aritzea gustatzen zaio, gainera».

Bi pelikula horiek filmatu orduko, Rosanna Arquette Hollywoodeko makinariaren erdira barneratu da eta hara «ongi moldatu» dela azaldu zuen atzo. «Hollywood asko aldatu da», adierazi zuen. «Dirua egitea besterik ez zaio interesatzen eta hori

nahikoa penagarria da ni bezalako profesionalentzat. Filme txiki eta liluragarriak egitea atsegin dut, baina, gaur egun, lana Hollywooden dago eta edozer-tara egokitu behar duzu. Nolanahi dela, seguru eta libre sentitzen naiz une honetan».

MATXISMOA ETA JIM MCBRIDE

Azken urte hauetan luze eta zabal atera den gai baten gainean aritu zen ondoren aktore estatubatuarra, matxismoaz, alegia. Bere iritziz, «gidoiaren arabera dabil arazoa-

ren mamia, beti eragozpenak izango baldin badira ere. Biluzik agertzeko agindua ematen badi-date bete egingo dut, baina sarri askotan *bussines* deitutakora makurtzen da afera hori. Jim McBriderekin, esate baterako, ondo baino hobeto konpondu naiz». Zentzu horretan, emakumeentzat egun zuzendari izatea oso zaila dela argitu zuen, «oso onak direla frogatu behar baitute halaberharrean. Niri, berez, halakorik ez zait batere inporta, zuzendaria ona ala txarra den jakitea baizik».

Aktoreak Jim McBrideren 'The Wrong Man' azken luzemetraia ekarri du Donostiara. Pelikularen filmaketa lana oso gogorra dela aitortu zuen, «esperientzia interpretatibo oso bete izan delako. New Yorkeko *medium* batekin ibili nintzen errodatzen hasi aurretik. Hala eta guztiz ere, oso gogoko dut dramak egitea».

Arestian aipatutako zuzendari bikoteaz gainera, Woody Allen, Pedro Almodovar edo Jean-Jacques Beneixen aginduetara egotea gustatuko litzaioke Rosanna Arquettei, «eta Wim Wendersen mendera ere bai». Dena den, 'Reservoir Dogs' thriller gogorra zuzendu zuen Quentin Tarantinoren zuzendaritzapean ariko da aurki, haren hurrengo proiektuan parte hartuko baitu aktoreak. Atzetik aktore belaunaldi ona datorrela onartu zuen, gainera, eta horien artean, «nire ahizpa iruditzen zait talentu handiena duena».

Pentsurrekoa bukatu baino lehen, zineman eman zituen aurreneko urratsak gogoratu zituen Rosanna Arquettek: «Bette Davis-ek lortu zuen nire estreineko lana eta sekula santan ahaztuko ez dudana zerbait kontatu zidan: 'Ezinezkoa da harreman bati eutsi eta aldi berean lan egitea. Bien artean aukera egin behar da, nahitanahiez'».

AUKERA AUKERAKOAK

SAIL OFIZIALA

'IN THE LINE OF FIRE'

(Wolfgang Petersen)

Lehiaketatik kanpo emango da filme hau. Bere lanbideak harreman pertsonalak urratu dizkion zerbitzu sekretuko kidea da protagonista. 1963an izan zuen porrotarekin obsesioaturik bizi da: Kenned-yren segurtasunaren ardura-dunetako bat zen orduan.

ZABALTEGI

'THE AGE OF INOCENCE'

(Martin Scorsese)

Iragan mendearen azken parteko New Yorken kokatzen da ekintza. Newlandek May bere emaztegaiaren eta ezagutu berri duen Ellen liluragarriaren arteko aukera egin behar du, ezagutzen eta menderatzen duen munduaren eta mundu liluragarri ezezagun baten arteko aukera, alegia.

'IL GIOVANNI MUSSOLINI'

(Gianluigi Calderone)

Benito Mussoliniren gaztaroren berri ematen digun filme hau hiru kapituluz osatutako telesail laburra da. Mussolini sozialista, handinahi, odolbero eta neskazalea erakusten digu.

100 URTE ZORAGARRI

'SOUS LES TOITS DE PARIS'

(Rene Clair)

Pariseko kaleko kantari baten istorio triste eta goibela. Pola izeneko emakumeaz maiteminduta dago, baina ezinezkoa zaio bere amodioa eskuratzeara.

ZINEMA TXIKANOA

'BREAK OF DAWN'

(Isaac Arstenstein)

Hollywoodeko zinemagintzak txikanoei buruz sortutako estereotipoak ezeztatzeko ahalegina agertzen du filme honek.

Marko konparaezinetik

INES INTXAUSTI

Home, sweet home

Gaur *Festibala* bukatutzat eman dezakegu eta asko izango dira ospatzeko motiboak dituztenak. Bat Manuel Perez Estremera Donostiako Zinemaldiko zuzendari nagusia izango da. Gizon honek diskrezioz eraman du bere lehen urteko lanaren ibilbidea. Ez da izan inoiz ahaztuko ez dugun zinemaldi memorabilia, ezta gutxiago ere, baina ez da inor ausartu oraingoz diskrezioa akats izan daitekeela esaten. Austeridadea itzuli da iraileko aste honetan bere garai emankorrenetan bezalaxe. Ez da, beraz, Estremera *advenedizo* bat materia honetan eta eskerrak ez due-
la, bere aitzindari batzuk bezala, aberats

berrien jarrera probintzianoa aukeratu, gustu txarra agerian uzteko. Gaurtik aurrera inoiz baino lasaiago lo egin dezake Estremera tokorrazaleak. Eta politikariek, beren aldetik, otoi egin dezatela, hasi berria den zorte aldi honek jarraipena izan dezan.

Aipagarriak izan dira, bestalde, desagertu diren ekitaldi edo jaiak, aurrezteko politikaren barruan. Prentsari urtero eskaintzen zioten bazkari edo afari famatua ez da aurten ospatu. *Ekuador* garaian izaten zen, eta kritikoak sabeletik hasita ados izateko egiten zela zirudien. Edizio honetan, berriz, ez zuten pentsatuko janari batzuk sor ditzaketen indi-

gestio astunekin putregeian mugitzen diren kazetarien iritziak aldatuko zirenik, eta ez egitea erabakiko zuten zinemaldiko buruek. Argi dago Estremerak ez duela bonbonkerietan dirua xahutu nahi eta hobe planteamendu hau jarraitbidetzat finkatzen bada etorkizunerako.

Gaur ere, palmaren egun magikoa da eta batzuentzat poza izango dena eromen tristea bihurtuko da beste hainbatentzat. Ez dira denok ados izango eta erraz nabariko da goizeko lehen orduko *feed back* kritikoetan. Baina larunbat honek badu zerbait berezia dena: Zinemaldia bukatzen dela (azkenez) eta datorren urtera arte ez du ezta izar txikiak ere

agertuko muturra noiz-nola dekadente hauetan. Hala ere, badira halako ekitaldietan present egoteko adikzio gotorra garatu dutenak, eta horientzat *tximinoa* izan ohi dira zinemaldirik zinemaldira bitartean bizitzen dituzten tarteak. Zinema zinema da eta ez da inoiz hilko, bere aldi *glamouroso* eta friboloa, mediokre asko izango diren bitartean. Bizitza aspergarriak izaten dituztenentzat, Rosanna Arquettei edo Robert Mitchumi eskua ematen dietenokoa beraien lehen orgasmo eguna izaten da. Eskerrak orgasmo errealetan burmuin aberatsagoak dituzten gizonezkoak ehar izaten direla. Bestela... a zer pobretasuna!